

No. 56787. Turkey and Ukraine

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL. ANKARA, 27 NOVEMBER 1996

PROTOCOL BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE TO AMEND THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL. KIEV, 9 OCTOBER 2017*

Entry into force: 30 November 2020, in accordance with article 11(2)

Authentic texts: English, Turkish and Ukrainian

Registration with the Secretariat of the United Nations: Turkey, 9 July 2021

**No UNTS volume number has yet been determined for this record. The Text(s) reproduced below, if attached, are the authentic texts of the agreement /action attachment as submitted for registration and publication to the Secretariat. For ease of reference they were sequentially paginated. Translations, if attached, are not final and are provided for information only.*

N° 56787. Turquie et Ukraine

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE. ANKARA, 27 NOVEMBRE 1996

PROTOCOLE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE MODIFIANT L'ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE. KIEV, 9 OCTOBRE 2017*

Entrée en vigueur : 30 novembre 2020, conformément au paragraphe 2 de l'article 11

Textes authentiques : anglais, turc et ukrainien

Enregistrement auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies : Turquie, 9 juillet 2021

**Aucun numéro de volume n'a encore été attribué à ce dossier. Les textes disponibles qui sont reproduits ci-dessous sont les textes originaux de l'accord ou de l'action tels que soumis pour enregistrement. Par souci de clarté, leurs pages ont été numérotées. Les traductions qui accompagnent ces textes ne sont pas définitives et sont fournies uniquement à titre d'information.*

[ENGLISH TEXT – TEXTE ANGLAIS]

**PROTOCOL
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY
AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE
TO AMEND THE AGREEMENT BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY
AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND ON CAPITAL**

The Government of the Republic of Turkey and the Government of Ukraine, desiring to conclude a Protocol to amend the Agreement between the Government of the Republic of Turkey and the Government of Ukraine for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, signed at Ankara on 27 November 1996 (hereinafter referred to as “the Agreement”),

Have agreed as follows:

Article 1

Paragraph 3 of Article 2 “Taxes covered” of the Agreement shall be worded as follows:

“3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

a) in the case of Ukraine:

i) the tax on profits of enterprises; and

ii) the individual income tax;

(hereinafter referred to as “Ukrainian tax”);

b) in the case of Turkey:

i) the income tax; and

ii) the corporation tax;

(hereinafter referred to as “Turkish tax”).”.

Article 2

Paragraph 2 of Article 3 “General definitions” of the Agreement shall be worded as follows:

“2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State,

any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.”.

Article 3

Paragraph 1 of Article 4 “Resident” of the Agreement shall be worded as follows:

“1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, registered office, place of registration, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.”.

Article 4

Paragraph 2 of Article 8 “International transport” of the Agreement shall be worded as follows:

“2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships, boats, aircraft or road vehicles in international traffic include profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise; where such rental, such use or maintenance, as the case may be, is incidental to the operation of ships, boats, aircraft or road vehicles in international traffic.”.

Article 5

Paragraph 2 of Article 10 “Dividends” of the Agreement shall be worded as follows:

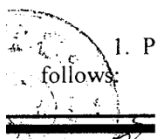
“2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.”.

Article 6

1. Paragraph 1 of Article 11 “Interest” of the Agreement shall be worded as follows:

“1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.”.

2. Paragraph 2 of Article 11 “Interest” of the Agreement shall be worded as follows:

“2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.”.

3. Paragraph 3 of Article 11 “Interest” of the Agreement shall be worded as follows:

“3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State of which the beneficial owner is a resident, if the interest is paid:

a) to that State, a political subdivision or local authority thereof or the central bank;

b) by the State in which the interest arises or by a political subdivision or a local authority thereof;

c) in respect of a loan, debt-claim or credit that is owed to, or made, provided, guaranteed or insured by, that State or a political subdivision or local authority thereof.”.

Article 7

1. Paragraph 1 of Article 12 “Royalties” of the Agreement shall be worded as follows:

“1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.”.

2. Paragraph 2 of Article 12 “Royalties” of the Agreement shall be worded as follows:

“2. However, royalties arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.”.

Article 8

Paragraph 3 of Article 15 “Dependent personal services” of the Agreement shall be worded as follows:

“3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, salaries and other remuneration derived by a resident of a Contracting State for a work carried out in the

other Contracting State are not taxed in that other Contracting State if it is performed by persons:

a) in connection with a building site, construction, assembly or installation project in connection with paragraph 3 of Article 5 of the Agreement,

b) in respect of an employment exercised aboard a ship, boat, aircraft or road vehicle operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State of which the enterprise is a resident.”.

Article 9

Article 26 “Exchange of information” of the Agreement shall be worded as follows:

“Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”.

Article 10

A new Article 26A “Assistance in the collection of taxes” shall be inserted after Article 26 “Exchange of information” of the Agreement:

“Article 26A ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term “revenue claim” as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or

b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

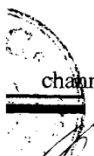
b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;

d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.”

Article 11

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, the completion of the procedures required by their domestic law for the bringing

into force of this amending Protocol.

2. This amending Protocol shall form an integral part of the Agreement and shall enter into force on the last day of the month following the month in which the later of the notifications referred to in paragraph 1 of this Article has been received. This amending Protocol shall have effect:

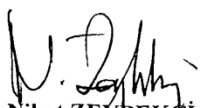
a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or credited to non-residents either on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this amending Protocol;

b) in respect of other taxes, for fiscal years beginning on or after the first day of January of the year next following the entry into force of this amending Protocol.

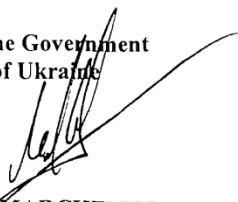
In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE at Kiev this 9th day of October 2017 in duplicate, in Turkish, Ukrainian and English languages, the texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation of this Protocol, the English text shall prevail.

**For the Government
of the Republic of Turkey**

Nihat ZEYBEKÇİ
Minister of Economy

**For the Government
of Ukraine**

Serhiy MARCHENKO
Deputy Minister of Finance

[TURKISH TEXT – TEXTE TURC]

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
İLE
UKRAYNA HÜKÜMETİ ARASINDA
TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
UKRAYNA HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE
VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASINI
DEĞİŞTİREN PROTOKOL**

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Hükümeti, 27 Kasım 1996 tarihinde Ankara’da imzalanan, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ukrayna Hükümeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasını (bundan böyle “Anlaşma” olarak bahsedilecektir) değiştiren bir Protokol yapmak isteğiyle,

Aşağıdaki şekilde anlaşmışlardır:

Madde 1

Anlaşmanın “Kavranan Vergiler” başlıklı 2 nci maddesinin 3 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“3. Anlaşmanın uygulanacağı mevcut vergiler özellikle:

a) Ukrayna yönünden:

i) teşebbüslerin kazançları üzerinden alınan vergi; ve

ii) gerçek kişilerden alınan gelir vergisi;

(bundan böyle “Ukrayna Vergisi” olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye yönünden:

i) gelir vergisi; ve

ii) kurumlar vergisi;

(bundan böyle “Türk Vergisi” olarak bahsedilecektir).”.

Madde 2

Anlaşmanın 3 üncü maddesinin “Genel Tanımlar” başlıklı 2 inci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“2. Anlaşmanın bir Akit Devlet tarafından herhangi bir tarihte uygulanmasına ilişkin olarak, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini gerektirmedikçe, Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları bakımından, o tarihte bu

Devletin mevzuatında sahip olduğu anlamı taşıyacak ve bu Devletin yürürlükteki vergi mevzuatında yer alan herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime verilen anlama göre üstünlük taşıyacaktır.”.

Madde 3

Anlaşmanın “Mukim” başlıklı 4 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, “bir Akit Devletin mukimi” terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, kayıtlı merkez, tescil yeri, yönetim yeri veya benzer nitelikteki diğer herhangi bir kriter nedeniyle burada vergiye tabi olan herhangi bir kişi anlamına gelir ve bu Devleti, herhangi bir politik alt bölümünü veya mahalli idaresini de kapsar. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir veya orada bulunan servet nedeniyle o Devlette vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.”.

Madde 4

Anlaşmanın “Uluslararası Taşımacılık” başlıklı 8 inci maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“2. Bu maddenin amaçları bakımından, uluslararası trafikte gemi, vapur, uçak veya kara nakil vasıtaları işletmeciliğinden elde edilen kazançlar, sözkonusu gemi, vapur, uçak veya kara nakil vasıtaları işletmeciliğinin yanısıra arızı olarak mal veya ticari eşya taşınmasında kullanılan konteynerlerin (konteyner taşımacılığında kullanılan ilgili ekipmanlar ve römorklar dahil) kiralınması, bakımı veya kullanımından elde edilen kazançları da kapsar.”.

Madde 5

Anlaşmanın “Temettüler” başlıklı 10 uncu maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“2. Bununla beraber, bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından ödenen temettüler, bu Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi:

a) gerçek lehdar, temettü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az yüzde 25’ini elinde tutan bir şirket (ortaklık hariç) ise, gayrisafi temettü tutarının yüzde 10’unu;

b) tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde 15’ini;

aşmayacaktır.”.

Madde 6

1. Anlaşmanın “Faiz” başlıklı 11 inci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.”.

2. Anlaşmanın “Faiz” başlıklı 11 inci maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“2. Bununla beraber, bir Akit Devlette doğan faiz, bu Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak faizin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi faizin gayrisafi tutarının yüzde 10’unu aşmayacaktır.”.

3. Anlaşmanın “Faiz” başlıklı 11 inci maddesinin 3 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“3. Bu maddenin 2 nci fıkrasının hükümlerine bakılmaksızın, 1 inci fıkrada bahsedilen faiz:

- a) o Devlet, politik alt bölümü ya da mahalli idaresi veya Merkez Bankasına;
- b) faizin doğduğu Devlet ya da politik alt bölümü veya mahalli idaresi tarafından;
- c) o Devlet ya da politik alt bölümü veya mahalli idaresine borçlanılan veya bunlar tarafından, yapılan, sağlanan, teminatlandırılan veya sigortalanan borç, alacak veya krediye ilişkin olarak;

ödenmesi durumunda, yalnızca gerçek lehdarının mukimi olduğu Akit Devlette vergilendirilecektir.”.

Madde 7

1. Anlaşmanın “Gayrimaddi Hak Bedelleri” başlıklı 12 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.”.

2. Anlaşmanın “Gayrimaddi Hak Bedelleri” başlıklı 12 nci maddesinin 2 inci fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“2. Bununla beraber, bir Akit Devlette doğan gayrimaddi hak bedelleri, bu Devlette bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddi hak bedelinin gayrisafi tutarının yüzde 10’unu aşmayacaktır.”.

Madde 8

Anlaşmanın “Bağımlı Faaliyetler” başlıklı 15 inci maddesinin 3 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimince

diğer Akit Devlette icra edilen bir çalışma karşılığında elde edilen ücret ve diğer gelirler, kişilerce ifa edilen bu hizmet eğer:

a) Anlaşmanın 5 inci maddesinin 3 üncü fıkrasına ilişkin bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi ile ilgili,

b) bir Akit Devlet mukimi olan bir teşebbüs tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi, vapur, uçak veya kara nakil vasıtasında icra edilen işlerle ilgili ise

diğer Akit Devlette vergilendirilmez.”.

Madde 9

Anlaşmanın “Bilgi Değişimi” başlıklı 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde düzenlenecektir:

“Madde 26 BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilere ilişkin iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra uyarınca alınan her türlü bilgi, o Akit Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkra da bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler. Yukarıdaki hükümlere bakılmaksızın, bir Akit Devlet tarafından alınan bilgi, bu bilginin her iki Devletin mevzuatına göre başka amaçlar için kullanılabilmesi ve bilgiyi sağlayan Devletin yetkili makamının böyle bir kullanıma izin vermesi durumunda, başka amaçlar için kullanılabilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya olağan idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, yalnızca ulusal çıkarları olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. 3 üncü fıkra hükümleri hiçbir surette, bir Akit Devlete, sadece bilginin bir banka, diğer finansal kurum, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya bir kişideki mülkiyet menfaatleri ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.”

Madde 10

Anlaşmanın “Bilgi Değişimi” başlıklı 26 ncı maddesinden sonra gelmek üzere yeni bir madde olarak, “Vergilerin Tahsilatında Yardımlaşma” başlıklı 26A maddesi eklenecektir:

“Article 26A

VERGİLERİN TAHSİLATINDA YARDIMLAŞMA

1. Akit Devletler, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım edeceklerdir. Bu yardım 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu maddenin uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyebilirler.

2. Bu maddede kullanılan “alacak” terimi, bu Anlaşmaya veya Akit Devletlerin taraf olduğu diğer herhangi bir hukuki belgeye aykırı olmadığı sürece, Akit Devletler veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergiler dolayısıyla borçlanılan bir tutarı, bunun yanı sıra faiz, idari cezalar ve bu tutara ilişkin tahsilat veya koruma masraflarını ifade eder.

3. Bir Akit Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebildiği ve borçlunun, o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca alacağın tahsilatını engelleyemediği durumda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Akit Devletin yetkili makamınca tahsil edilmek amacıyla kabul edilecektir. Bu alacak, bu diğer Devlet tarafından, kendi alacağıymış gibi, kendi vergilerinin icrası ve tahsilatına uyguladığı mevzuat hükümlerine göre tahsil edilecektir.

4. Bir Akit Devlet alacağının, bu Devletin kendi mevzuatı uyarınca tahsilatını sağlamak için koruma tedbirleri alabileceği bir alacak olması durumunda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine, koruma önlemleri almak amacıyla diğer Akit Devletin yetkili makamınca kabul edilecektir. Bu diğer Devlet, bu tür tedbirlerin uygulandığı sırada, alacağın ilk bahsedilen Devlette icra yoluyla alınmayacağı veya borçlunun tahsilatı önleme hakkının bulunduğu durumlarda bile, kendi mevzuatı hükümleri uyarınca, bu alacak kendi alacağıymış gibi koruma tedbirleri alacaktır.

5. 3 üncü ve 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları bakımından bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette zamanaşımına tabi olmayacak veya niteliği gereği, bu Devletin mevzuatı uyarınca bir alacağa tanınan herhangi bir öncelik, bu alacağa tanınmayacaktır. Bunun yanı sıra, 3 üncü

veya 4 üncü fıkranın amaçları bakımından, bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette, diğer Akit Devletin mevzuatı uyarınca bu alacağa tanınan herhangi bir önceliğe sahip olmayacaktır.

6. Bir Akit Devlet alacağının varlığı, geçerliliği veya tutarıyla ilgili davalar, diğer Akit Devletin mahkemeleri veya idari kuruluşlarına getirilemez.

7. Bir Akit Devletin, 3 üncü veya 4 üncü fıkra uyarınca bir talepte bulunmasından sonraki ve diğer Akit Devletin alacağı tahsil ederek ilk bahsedilen Devlete göndermesinden önceki herhangi bir zamanda, ilgili alacağın,

a) 3 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin kendi mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebilen ve borçlusunun o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca tahsilatını engelleyemediği, veya

b) 4 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin tahsilatını sağlamak amacıyla kendi mevzuatı uyarınca koruma tedbirleri alabileceği

bir alacak olmaktan çıkması durumunda, ilk bahsedilen Devletin yetkili makamı, diğer Devletin yetkili makamını derhal bu durumdan haberdar edecek ve ilk bahsedilen Devlet, diğer Devletin tercihi doğrultusunda talebini ya askıya alacak ya da geri çekecektir.

8. Bu madde hükümleri hiçbir şekilde bir Akit Devleti:

a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

b) kamu düzenine aykırı önlemler alma;

c) diğer Akit Devletin, kendi mevzuatı ve idari uygulamaları gereğince, olayına göre, tahsilat veya korumaya ilişkin gerekli önlemlerin tümünü almaması durumunda, yardım sağlama;

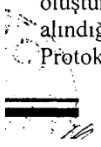
d) bu Devletin idari külfetinin, diğer Akit Devletin elde edeceği faydadan açık bir şekilde fazla olduğu durumlarda, yardım sağlama

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.”

Madde 11

1. Akit Devletler, Anlaşmayı tadil eden bu Protokolün yürürlüğe girmesi için iç mevzuatlarında öngörülen işlemlerin tamamlandığını, diplomatik yollardan, yazılı olarak birbirlerine bildireceklerdir.

2. Anlaşmayı tadil eden bu Protokol, Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturacak ve bu maddenin 1 inci fıkrasında bahsedilen bildirimlerin sonuncusunun alındığı ayı takip eden ayın son günü yürürlüğe girecektir. Anlaşmayı tadil eden bu Protokol:

a) kaynakta kesilen vergiler yönünden, Anlaşmayı tadil eden bu Protokolün yürürlüğe girdiği tarihi takip eden yılın Ocak ayının birinci günü veya sonrasında mukim olmayanlara ödenen veya mahsup edilen tutarlar için;

b) diğer vergiler yönünden, Anlaşmayı tadil eden bu Protokolün yürürlüğe girdiği tarihi takip eden yılın Ocak ayının birinci günü veya sonrasında başlayan mali yıllar için,

hüküm ifade edecektir.

Bu hususları teyiden, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

9 Ekim 2017 tarihinde, Kiev’de, ikişer nüsha halinde, Türkçe, Ukraynaca ve İngilizce dillerinde, metinler aynı derecede geçerli olmak üzere, düzenlenmiştir. Bu Protokolün yorumunda farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

**Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti Adına**

**Nihat ZEYBEKCI
Ekonomi Bakanı**

**Ukrayna
Hükümeti Adına**

**Serhiy MARCHENKO
Maliye Bakan
Yardımcısı**

[UKRAINIAN TEXT – TEXTE UKRAINIEN]

**Протокол між Урядом Турецької Республіки і Урядом України
про внесення змін до Угоди між Урядом Турецької Республіки і
Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та
попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і
майно**

Уряд Турецької Республіки і Уряд України,

бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Угоди між
Урядом Турецької Республіки і Урядом України про уникнення
подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень
стосовно податків на доход і майно, вчиненої 27 листопада 1996
року у м. Анкара, (далі - Угода),

домовилися про таке:

Стаття 1

Пункт 3 статті 2 «Податки, на які поширюється Угода» Угоди
викласти в такій редакції:

«3. Податками, на які поширюється ця Угода, зокрема, є:

а) у випадку Туреччини:

- (i) податок на доходи; та
- (ii) корпоративний податок;
(надалі «турецький податок»).

б) у випадку України:

- (i) податок на прибуток підприємств; і
- (ii) податок на доходи фізичних осіб;
(надалі «український податок»).

Стаття 2

Пункт 2 статті 3 «Загальні визначення» Угоди викласти в такій
редакції:

«2. При застосуванні цієї Угоди у будь-який час Договірною
Державою, будь-який термін, не визначений у ній, якщо з контексту
не випливає інше, має те значення, яке йому надається на той час
законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється

Угода, будь-яке значення відповідно до діючого податкового законодавства цієї Держави має перевагу над значенням, яке надається цьому терміну відповідно до інших законів цієї Держави.».

Стаття 3

Пункт 1 статі 4 «Резидент» Угоди викласти у такій редакції:

«1. Для цілей цієї Угоди термін «резидент Договірної Держави» означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, зареєстрованого офісу, місця реєстрації, місця управління або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю або місцевий орган влади. Однак цей термін не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі, лише стосовно доходів або приросту вартості майна з джерел у цій Державі.».

Стаття 4

Пункт 2 статті 8 «Міжнародні перевезення» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів, де така оренда, таке використання або утримання, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських, річкових, повітряних суден або дорожніх транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.».

Стаття 5

Пункт 2 статті 10 «Дивіденди» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак дивіденди, що сплачуються компанії, яка є резидентом Договірної Держави, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 10 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо бенефіціарним власником дивідендів є компанія (інша ніж партнерство), яка безпосередньо або опосередковано володіє принаймні 25 відсотками капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.».

Стаття 6

1. Пункт 1 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.».

2. Пункт 2 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак проценти, які виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.».

3. Пункт 3 статті 11 «Проценти» Угоди викласти в такій редакції:

«3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, про які йдеться у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є бенефіціарний власник, якщо проценти сплачуються:

а) цій Державі, її адміністративно-територіальній одиниці або місцевому органу влади або центральному банку;

б) Державою, в якій виникають проценти, або адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади; а

с) стосовно позички, боргової вимоги чи кредиту, які належать, зроблені, надані, гарантовані або застраховані цією Державою або її адміністративно-територіальною одиницею або місцевим органом влади.».

Стаття 7

1. Пункт 1 статті 12 «Роялті» Угоди викласти в такій редакції:

«1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.».

2. Пункт 2 статті 12 «Роялті» Угоди викласти в такій редакції:

«2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо бенефіціарний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті.».

Стаття 8

Пункт 3 статті 15 «Залежні особисті послуги» Угоди викласти в такій редакції:

«3. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, платня та інша винагорода, одержувані резидентом Договірної Держави за роботу, що здійснюється в іншій Договірній Державі, не оподатковуються в цій іншій Договірній Державі, якщо вона виконується особами:

а) у зв'язку з будівельними майданчиками, спорудами, монтажними або складальними об'єктами відповідно до підпункту 3 статті 5 цієї Угоди;

б) у зв'язку з роботою, що здійснюється на борту морського, річкового, повітряного судна або дорожнього транспортного засобу,

які експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, резидентом якої є це підприємство.».

Стаття 9

Статтю 26 «Обмін інформацією» Угоди викласти в такій редакції:

«Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є очікувано значимою для виконання положень цієї Угоди або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Угоді. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Договірної Держави, вона може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. Незважаючи на вищевикладене, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватися для таких інших цілей відповідно до законодавств обох Держав, і якщо компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дав дозвіл на таке використання.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;

с) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідуціар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.»

Стаття 10

Після статті 26 «Обмін інформацією» Угоди доповнити статтю 26А «Допомога у стягненні податків» такого змісту:

«Стаття 26А

Допомога у стягненні податків

1. Договірні Держави надаватимуть одна одній допомогу у стягненні податкових заборгованостей. Така допомога не обмежується

статтями 1 та 2. Компетентні органи Договірних Держав можуть за взаємною згодою визначити спосіб застосування цієї статті.

2. Термін «податкова заборгованість», який вживається в цій статті, означає суму заборгованості стосовно податків будь-

якого виду та опису, що стягуються від імені Договірних Держав, або їх адміністративно-територіальних одиниць або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді або будь-якому іншому акту, сторонами якого є Договірні Держави, такі як проценти, адміністративні штрафи та витрати на стягнення або збереження, що відносяться до такої суми.

3. Якщо податкова заборгованість Договірної Держави підлягає примусовому стягненню відповідно до законодавства цієї Держави та боржником якої є особа, яка у той самий час не може відповідно до законодавства цієї Держави запобігти її стягненню, така податкова заборгованість, буде прийматись за запитом компетентного органу цієї Держави для цілей стягнення компетентним органом іншої Договірної Держави. Така податкова заборгованість буде стягуватись цією іншою Державою відповідно до положень її законодавства, які стосуються примусового стягнення її власних податків, так якби податкова вимога була б податковою вимогою цієї іншої Держави.

4. Якщо податкова заборгованість Договірної Держави є заборгованістю по відношенню до якої ця Держава може, відповідно до свого законодавства вжити заходи для забезпечення їх стягнення, така податкова заборгованість буде прийматись за запитом компетентного органу цієї Держави для цілей вжиття заходів щодо збереження компетентним органом іншої Договірної Держави. Ця інша Держава буде вживати заходи для збереження такої податкової заборгованості відповідно до положень свого законодавства, таким чином якщо б ця податкова заборгованість була податковою заборгованістю цієї іншої Держави навіть якщо в момент, коли такі заходи вживаються, податкова заборгованість не підлягає примусовому стягненню у першій згаданій Державі або боржником по ній є особа, яка має право запобігти її стягненню.

5. Незважаючи на положення пунктів 3 та 4, податкова заборгованість, прийнята Договірною Державою для цілей пунктів 3 або 4, не буде в цій Державі підлягати часовим обмеженням або їй не буде надано пріоритету, який застосовується до податкової заборгованості відповідно до законодавства цієї Держави з причини її походження як такої. У доповнення, податкова заборгованість, прийнята Договірною Державою для цілей пунктів 3 або 4, не буде

мати в цій Державі ніякого пріоритету, який застосовується до такої податкової заборгованості відповідно до законодавства іншої Договірної Держави.

6. Позови щодо існування, дійсності або суми податкової заборгованості Договірної Держави не будуть подані на розгляд у судах або адміністративних органах іншої Договірної Держави.

7. Якщо, у будь-який час після запиту, зробленого Договірною Державою згідно із пунктом 3 або 4 та, перед тим як інша Договірна Держава стягнула або перевела суму податкової заборгованості першій згаданій Державі, вказана сума податкової заборгованості припиняє існування:

а) у випадку запиту відповідно до пункту 3, податкова заборгованість першої згаданої Держави, яка підлягає примусовому стягненню згідно законодавства цієї Держави та власником якої є особа, яка водночас не може відповідно до законодавства цієї Держави запобігти її стягненню, або

б) у випадку запиту відповідно до пункту 4, податкова заборгованість першої згаданої Держави по відношенню до якої ця Держава може, відповідно до свого законодавства вжити заходи для збереження суми податків з метою їх стягнення

компетентний орган першої згаданої Держави повинен негайно повідомити компетентний орган іншої Держави про цей факт та, за вибором іншої Держави, перша згадана Держава повинна призупинити, або відкликати свій запит.

8. У жодному випадку положення цієї статті не будуть тлумачитись, як покладені на Договірну Державу зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, які протирічать законодавству та адміністративній практиці цієї або іншої Договірної Держави;

б) здійснювати заходи, які протирічили б державній політиці;

с) надавати допомогу, якщо інша Договірна Держава не вживає всіх розумних заходів щодо стягнення або збереження, в залежності від обставин, що є доступною згідно із законодавством або адміністративною практикою;

д) надавати допомогу у тих випадках, коли адміністративні витрати для цієї Держави явно непропорційні вигоді, отриманій іншою Договірною Державою.».

Стаття 11

1. Договірні Держави письмово повідомляють одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до внутрішнього законодавства процедур набрання чинності цим Протоколом про внесення змін.

2. Цей Протокол про внесення змін є невід'ємною частиною Угоди та набирає чинності в останній день місяця, наступного за місяцем, у якому отримано останнє письмове повідомлення, зазначене у пункті 1 цієї статті.

Дія цього Протоколу про внесення змін поширюється:

а) щодо податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або перераховані нерезидентам станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом про внесення змін;

б) на інші податки з податкових років, що починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом про внесення змін.

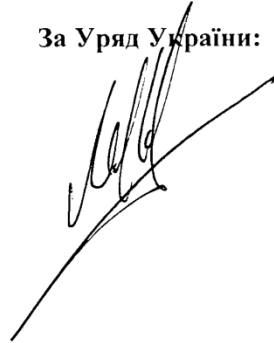
На посвідчення вище наведеного ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. _____ «__» _____ 20__ р. у двох примірниках, кожен турецькою, українською та англійською мовами, при цьому всі тексти мають силу оригіналу. У випадку виникнення розбіжностей щодо тлумачення цього Протоколу перевага надається тексту англійською мовою.

**За Уряд Турецької
Республіки:**

За Уряд України:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

PROTOCOLE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET
LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE MODIFIANT L'ACCORD ENTRE LE
GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE ET LE GOUVERNEMENT
DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À
PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU
ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République turque et le Gouvernement de l'Ukraine, désireux de conclure un Protocole modifiant l'Accord entre le Gouvernement de la République turque et le Gouvernement de l'Ukraine tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, signé à Ankara le 27 novembre 1996 (ci-après dénommé l'« Accord »),

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Le texte du paragraphe 3 de l'article 2 « Impôts visés » de l'Accord est modifié comme suit :

« 3. Les impôts actuels auxquels s'applique le présent Accord sont notamment :

a) dans le cas de l'Ukraine :

- i) l'impôt sur les bénéfices des entreprises,
- ii) l'impôt sur le revenu des personnes physiques,

(ci-après dénommés l'« impôt ukrainien »);

b) dans le cas de la Turquie :

- i) l'impôt sur le revenu,
- ii) l'impôt sur les sociétés,

(ci-après dénommés l'« impôt turc »). ».

Article 2

Le texte du paragraphe 2 de l'article 3 « Définitions générales » de l'Accord est modifié comme suit :

« 2. En ce qui concerne l'application du présent Accord à tout moment par un État contractant, tout terme qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, au moment considéré, la législation de cet État relative aux impôts auxquels s'applique l'Accord, le sens attribué à ce terme par la législation fiscale de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État. ».

Article 3

Le texte du paragraphe 1 de l'article 4 « Résident » de l'Accord est modifié comme suit :

« 1. Aux fins du présent Accord, le terme “ résident d’un État contractant ” désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l’impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège social, de son lieu d’enregistrement, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. Il inclut également cet État et ses subdivisions politiques ou collectivités locales. Toutefois, il ne s’applique pas aux personnes qui ne sont assujetties à l’impôt dans ledit État que les revenus provenant de sources situés dans cet État ou pour la fortune qui y est située. ».

Article 4

Le texte du paragraphe 2 de l’article 8 « Transport international » de l’Accord est modifié comme suit :

« 2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l’exploitation de navires, de bateaux, d’aéronefs ou de véhicules routiers en trafic international comprennent les bénéfices tirés de l’utilisation, de l’entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et les équipements connexes pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de produits ou de marchandises, lorsque la location, cette utilisation ou cet entretien, selon le cas, sont liés à l’exploitation de navires, de bateaux, d’aéronefs ou de véhicules routiers en trafic international. ».

Article 5

Le texte du paragraphe 2 de l’article 10 « Dividendes » de l’Accord est modifié comme suit :

« 2. Toutefois, les dividendes versés par une société résidente d’un État contractant sont aussi imposables dans cet État selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l’autre État contractant, l’impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 10 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu’une société de personnes) qui détient directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes ;
- b) 15 % du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas. ».

Article 6

1. Le texte du paragraphe 1 de l’article 11 « Intérêts » de l’Accord est modifié comme suit :

« 1. Les intérêts provenant d’un État contractant et versés à un résident de l’autre État contractant sont imposables dans cet autre État. ».

2. Le texte du paragraphe 2 de l’article 11 « Intérêts » de l’Accord est modifié comme suit :

« 2. Toutefois, les intérêts provenant d’un État contractant sont aussi imposables dans cet État conformément à sa législation, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l’autre État contractant, l’impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des intérêts. ».

3. Le texte du paragraphe 3 de l’article 11 « Intérêts » de l’Accord est modifié comme suit :

« 3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts visés au paragraphe 1 ne sont imposables que dans l’État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident, si ces intérêts sont versés :

- a) à cet État, à l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou à sa banque centrale ;
- b) par l'État d'où ils proviennent ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ;
- c) si les intérêts sont versés au titre d'un prêt, d'une créance ou d'un crédit qui est dû à cet État, à l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, ou au titre d'un prêt, d'une créance ou d'un crédit constitué, fourni, garanti ou assuré par cet État ou par l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales. ».

Article 7

1. Le texte du paragraphe 1 de l'article 12 « Redevances » de l'Accord est modifié comme suit :

« 1. Les redevances provenant d'un État contractant et versés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État. ».

2. Le texte du paragraphe 2 de l'article 12 « Redevances » de l'Accord est modifié comme suit :

« 2. Toutefois, les redevances provenant d'un État contractant sont aussi être imposables dans cet État conformément à sa législation, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 % du montant brut des redevances. ».

Article 8

Le texte du paragraphe 3 de l'article 15 « Professions dépendantes » de l'Accord est modifié comme suit :

« 3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les salaires et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant perçoit au titre d'un travail effectué dans l'autre État contractant ne sont pas imposables dans ledit État contractant s'il est effectué par des personnes :

- a) dans le cadre d'un chantier, d'un projet de construction, de montage ou d'installation en rapport avec le paragraphe 3 de l'article 5 de l'Accord ;
- b) au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau, d'un aéronef ou d'un véhicule routier exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant dont elle est un résident. ».

Article 9

L'article 26 « Échange de renseignements » de l'Accord est modifié comme suit :

« Article 26. ÉCHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement utiles à l'application des dispositions du présent Accord ou à l'administration ou l'application de la législation interne concernant les impôts de toute nature et dénomination perçus pour le compte des États contractants ou de leurs subdivisions politiques ou collectivités

locales, dans la mesure où l'imposition prévue n'est pas contraire à l'Accord. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles premier et 2.

2. Les renseignements reçus par un État contractant en vertu du paragraphe 1 sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État contractant et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent divulguer les renseignements dans le cadre de procédures judiciaires publiques ou dans les décisions judiciaires. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins si la législation des deux États l'autorise et si l'autorité compétente de l'État qui fournit lesdits renseignements autorise cette utilisation.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si un État contractant demande des renseignements conformément aux dispositions du présent article, l'autre État contractant utilise ses mesures de collecte de renseignements pour obtenir les renseignements demandés, quand bien même il n'aurait pas besoin de ces renseignements à ses propres fins fiscales. L'obligation énoncée dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3, mais en aucun cas ces limitations ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de fournir des renseignements au seul motif qu'il n'a pas d'intérêt national à les obtenir.

5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements au seul motif qu'ils sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne. ».

Article 10

Un nouvel article 26A « Assistance en matière de recouvrement des impôts » est inséré après l'article 26 « Échange de renseignements » de l'Accord :

« Article 26A. ASSISTANCE EN MATIÈRE DE RECOUVREMENT DES IMPÔTS

1. Les États contractants se prêtent mutuellement assistance aux fins du recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas restreinte par les articles premier et 2. Les autorités compétentes des États contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.

2. Le terme “ créance fiscale ” tel qu’il est utilisé dans cet article désigne une somme due au titre d’impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l’imposition correspondante n’est pas contraire au présent Accord ou à tout autre instrument auquel ces États contractants sont parties, ainsi que les intérêts, sanctions administratives et coûts de recouvrement ou de conservation afférents à cette somme.

3. Lorsqu’une créance fiscale d’un État contractant est recouvrable en vertu de la législation de cet État et qu’elle est due par une personne qui ne peut pas, à ce moment et en application de la législation de cet État, empêcher son recouvrement, ladite créance fiscale est, à la demande de l’autorité compétente dudit État, acceptée à des fins de son recouvrement par l’autorité compétente de l’autre État contractant. Ladite créance fiscale est recouvrée par cet autre État conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts, comme s’il s’agissait d’une créance fiscale de cet autre État.

4. Lorsqu’une créance fiscale d’un État contractant est une créance à l’égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour en assurer le recouvrement, ladite créance, à la demande de l’autorité compétente de cet État, est acceptée aux fins d’adoption de mesures conservatoires par l’autorité compétente de l’autre État contractant. Cet autre État prend des mesures conservatoires à l’égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s’il s’agissait de l’une de ses créances fiscales même si, au moment de l’application desdites mesures, la créance fiscale n’est pas recouvrable dans le premier État mentionné ou est due par une personne qui a le droit d’empêcher son recouvrement.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription ou toute priorité applicable accordée à une créance fiscale en vertu de la législation d’un État contractant, en raison de sa nature en tant que telle, ne s’appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet État aux fins du paragraphe 3 et 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins du paragraphe 3 ou du paragraphe 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet État au titre de la législation de l’autre État contractant.

6. Les procédures concernant l’existence, la validité ou le montant d’une créance fiscale d’un État contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l’autre État contractant.

7. Lorsque, à tout moment après la formulation d’une demande par un État contractant en vertu du paragraphe 3 ou du paragraphe 4 et avant que l’autre État contractant n’ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier État mentionné, cette créance fiscale cesse d’être :

- a) dans le cas d’une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier État mentionné qui est recouvrable au titre de la législation de cet État et est due par une personne qui ne peut pas, à ce moment et en application de la législation dudit État, empêcher le recouvrement ; ou
- b) dans le cas d’une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier État mentionné à l’égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour en assurer le recouvrement ; l’autorité compétente du premier État mentionné notifie sans délai l’autorité compétente de l’autre État de ce fait et, au choix de ce dernier, le premier État suspend ou retire sa demande.

8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;
- b) de prendre des mesures contraires à l'ordre public ;
- c) de prêter assistance si l'autre État contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou conservatoires, selon le cas, prévues par sa législation ou ses pratiques administratives ;
- d) de prêter assistance dès lors que la charge administrative pour cet État est clairement disproportionnée par rapport à l'avantage que doit en tirer l'autre État contractant.

Article 11

1. Les États contractants s'informent mutuellement, par écrit et par la voie diplomatique, de l'accomplissement des formalités requises par leur législation interne pour l'entrée en vigueur du présent Protocole.

2. Le présent Protocole fait partie intégrante de l'Accord et entre en vigueur le dernier jour du mois suivant celui de la réception de la dernière des notifications écrites visées au paragraphe 1 du présent article. Le présent Protocole s'applique :

- a) s'agissant des impôts retenus à la source, aux montants payés à des non-résidents ou portés à leur crédit, soit le 1er janvier de l'année qui suit immédiatement l'entrée en vigueur du présent Protocole, soit après cette date ;
- b) s'agissant des autres impôts, aux années fiscales débutant le 1er janvier de l'année qui suit celle de la signature du présent Protocole ou après cette date.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Kiev, le 9 octobre 2017, en double exemplaire en langues turque, ukrainienne et anglaise, tous les deux textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation du présent Protocole, le texte anglais prévaut.

Pour le Gouvernement de la République turque :

NIHAT ZEYBECKCI

Ministre de l'économie

Pour le Gouvernement de l'Ukraine :

SERHII MARCHENKO

Vice-Ministre des finances